Deus

ut ipsa sit in divina, et in aliis ut ei partes similes, et in peis sporentes, unum p accidens xo diversis sententiis. Ad 2um nego maiorem quia et eam uteis facti regrari ad ut vel aliquid iste tamen n regrari ad se ipsam, quando sit utis alia uteis facti distincta.

Ratio est, quia actio nec n sit facta omnis essentia p se ipsa, sed p aliquid distinctum, et p rectem factam, qua reddit ens factum unum in essentia: ergo indigent vel facti, p quam facti fiant unius essentiae: at vero ipsa uteis facti p se ipsam facta est unius essentiae. Et illud quod p se ipsum factum est tale n indiget alio ut fiat tale. Dicitur hoc in antedine, nam partes vel indigeat alioedine, ut fiat aliquis, ipsa tamen aliedo n indiget alia ut sit alia, ergo sit factum tales. Sic et esse indiget actione, ut dependeat a sua causa; actio vero quae sit facti dependentia a causa, n indiget alia actione, ut fiat dependentia: ergo similiter, uteis facti p se ipsam sit facta uteis essentiae, n indigebit alia, p qua reddatur unius essentiae.

Secunda: aptitudo qua datur in hoc casu, et aptitudo qua datur in se sit p se facta aptitudo. Et n si ab illis abstrahatur aptitudo coeis, talis aptitudo coeis abstracta indiget aptitudine sibi addita, ut postea dicemus: ergo et si uteis facti sit p se facta talis, tamen illa uteis facti abstracta indigebit alia uteis facti etc. Ad talem aptitudinem abstractam n indigere alia ut sit aptitudo, qua p ipsam facta est talis, sed indigere alia ut sit uteis, qua aptitudo qua datur in se, et hic sit tria singulis dd ad p ta: uteis vero facti est uteis tria-

in g.c
Sur. Qur
An unitas gratis sufficiat ad unitatem?

R. negative, et ita Ph. C. hic quaest. 2a art. 3o
q. S. in metha. disp. Ch. sectione 3a n. 10 et F.
s. metha. cap. 27 quaest. 3a sectione 4a et F. S.
L. tamitus 3o disp. 2a n. 163. Dr. qa nam unitas non est
e indivisa in se, et et in inferiora; sed unitas gratis non
est reddit nam indivisam in se; quod requirit talia unitas
unitas generis, quia nam redditur indivisa in inferiora.
Maior pet., Dr. minor qa unitas gratis non, et singuli
habent eandem essentiam, sicut hic non, et singuli, et
unitas gratis singulis non negat divisionem in inferiora;
siquidem ille reperit, sola nam et eius negatio, nec de u-
nitas ponunt esse simplex quod est.

Ad 1. posita, et sublata unitate gratis
non ponitur, et tollitur unitas: quod unitas gratis non sufficit
ad unitatem. Ad dist. ans., ponitur et tollitur realiter, nego,
et formaliter, concedo, consecutive, sed ans. Ratio est qa
posita unitate gratis non, ponitur unitas speciei, cognitionis
ob quod est unitas, et consecutive; et sublata
unitate gratis non, et consequenter tollitur, non unitas
realiter, sicut destructo lapide, tollitur albedo,
a albedo in ipso lapide, fundata, non formaliter
consecutive, et realiter.

Inst. unitas gratis prius datur in natura, quam
unitas speciei, quod nec sunt singula, illa non prior.
nam in se generis est communitas: et in eo prior.
na ... unitas gratis: quod unitatem formalem. Ad 1. dist.
maior, unitas gratis in natura est prior ... unitas
speciei transeat, quod concedo, et non statum communitatis,
nego maiorem, nam ut unitas gratis non se supponit naturam
sine se, ita quod non supponit nam quod ... ; ac inde

D ut

supponit unitatem physicam, quae non sit continua neque officit quan-
titas physica sit alibi [illegible] non continua in se, quia non
continua quae continua non attingerent, et non continua quae continua dicat, et nam
et physica [illegible] sit continua. Resp. 2º [illegible] min. [illegible], quia
non intelligit continua se unitate, et agnoscit [illegible] inde [illegible] illo
priori ad hunc non intelligant [illegible] ut [illegible], adhuc non
intelligit non continua; adhuc enim non intelligit [illegible] in
infinita, et apta ad [illegible], quod requirit natura
ad unitatem.

Resp. unitatem est unum [illegible] quod unum [illegible] dicit unitatem.
Et vero etiam, quia multiplicitatem [illegible] non arguit mul-
tiplicitatem [illegible]. Unde unitas in divisione multi-
plicitatem [illegible] dicit enim unitatem formalem, quae [illegible] sit unum
in essentia, dicit unitatem physicam, quae [illegible] sit indivisum
in infinita. Et hoc in divisione [illegible] obstat, ut non
obstat [illegible] per quod multiplicitati [illegible] negationem.

Resp. 2º [illegible] continua negat divisionem
in infinita quod sufficit ad unitatem. [illegible], quia [illegible]
continua negat divisionem in actu; et neque divisionem
in se, negat etiam divisionem in infinita, et non [illegible]
[illegible] non sit infinita [illegible] sit in [illegible] in se quod [illegible]
[illegible] negat divisionem in se, negat etiam divisionem in in-
finita. [illegible] 1m [illegible], ad [illegible] min. [illegible]
non dividatur in infinita quam [illegible], adhuc [illegible]-
tracta manet indivisa in se [illegible] [illegible] in [illegible]
ponentes unum [illegible] contra [illegible] sententiam

[illegible] facti [illegible] negat ali-
quam [illegible]; [illegible] non dari alia per divisionem in infinita;
quia [illegible] negat [illegible] continua. [illegible] unitatem formalem
[illegible] negare eandem [illegible] quam negabit in se
[illegible] in [illegible]: Si vero sumatur [illegible] facti
[illegible] multiplicatione, quatenus est etiam abstracta
ab [illegible] singularibus, tunc [illegible] suam entitatem

negativam, negat divisionem, et relativam oppositam negat divisionem sui in inferiora, i. in veras partes, quae sunt illius inferiora, et privativam quidem negat unionem, ut patet in quibusdam ordinibus.

Ad 3um: veritas falsitas non negat quod non est ipsa ratio, sed divisionem sui ipsa ratio; quod veritas falsitas negat divisionem, et consequenter divisionem in inferiora quae inde sufficit ad esse. Et nego maiorem, quia cum veritas falsitas sit verum esse, sed negat divisionem in se, in suis oppositis unum et aliud entis, quod est verum in non entia, atque inde negare non potest divisionem, aut individua, et differentiam illius; sed in non ente erit negatio, quae negat quod non est ipsa ratio, erit negatio a se, et alia quae non est veritas esse.

Inst.: negatio est malignantis ratio, negat rationem, sed veritas falsitas est negatio; quod negat rem divisionem, atque inde est divisionem in inferiora. Et dixi maiorem, negat rationem, quae facit negativum, et minorem, et sic negatio albedinis in Aethiope negat albedinem. Negat rationem absolute, et in omni quae, nego maiorem; sed non sola ratio non in se opponatur, sed non falsitatem tantum negat divisionem. Ad 2um quod cognitionis negatio est malignantis ratio, non intelligitur de negatione simpliciter, sed de propositione negativa, et sic ut etiam alius discernimen a propositione affirmativa, ut cum haec propositio sit vera: haec papyrus non est nigra, requiritur quod papyrus sit nullum sui genus sit, quae parte non affirmata verbo est, sed suam malignitatem excludit rem nigredinem, quod non habet propositio affirmativa, ut cum haec papyrus haec est alba, sit vera, sufficit quod sit aliquid sui genus papyrus sit alba.

Ad 4um: veritas est unum, ut est sit veriabile, sed sola veritas falsitas restringit

69

nam coicabilem. 2o. ut Resp. ng. min. nam bo u-
nitas [illegible] admittit actualem coicationem, tunc
admittit utraq. partes, quae ipsa non coicatis adhuc
in relinqt nam dimidatis coicabilem, quod debet
Inve: utraq. partes semper fiet adunatam aptitu-
dinem: quod est aptiva utraq. Tum aliq. quod utri parti
non repugnat coicabilitas, seu capacitas ad transac-
tionem, quae capacitas est aptitudo. Resp. ng. min. quod
utraq. partes in inferioribq. non habet saltem aptitu-
dinem ad ista. Itaque quamvis utri parti coi non
repugnet coicatio, et aptitudo non tamen haec capa-
citas eam committatur. Aptitudo enim semper
committatur [illegible]

Ob. 3o: aptitudo, quae est prima species
utraq. sed negat viniam ad [illegible] dandum [illegible]
[illegible] in quo in [illegible]; et aptitudo quae est [illegible]
species negat tamen viniam ad [illegible] dandum [illegible]
[illegible] in quo [illegible] et [illegible] aliq. [illegible]
aptitudo [illegible] [illegible] ab illis [illegible]
negat indeterminatae viniam ad [illegible] dandum [illegible]
[illegible]: quod et [illegible] utraq. partes nec singula [illegible]
negat divisionem in se, in utraq. partes [illegible] ab
illis abstracta [illegible] divisionem in se negabit et
divisionem in infra. Resp. ng. coam. [illegible] diversa
est quod divisio non in se, et individua in [illegible] st
[illegible] negatae valde disparatae, et [illegible]
diversae, [illegible] negam [illegible] negationes [illegible]
diversas, et disparatas, [illegible] utraq. partes, [illegible]
[illegible]; non enim utraq. partes [illegible], et singulas, [illegible]
tes sint subordinatae: viniam enim ad [illegible] dandum [illegible]
multis indeterminata non est [illegible] negata disparata,
et [illegible] diversa [illegible] viniis [illegible] determinatis ad [illegible]
dandum in quo in [illegible], et in quo [illegible] hoc [illegible]

[illegible]

determinaõis conuenit in cõi a diuis pzhensibq rationem idem.

Immo sine sit argum 2a aduersariorum, qa sicut aptudo, qæ ẽ 1a spies, ñ pot negare rationem ad Comparandũ in qd opletere, ex eo qd aptudo ad qd inplere, et ad qd oplere sit spiei gradiuæ: ita et utrij fratris, qæ negat diuisiem uise ñ pot negare diuisiem in infinita, qæ ẽ fã negata utrij Cõiuij, qa utrij fratris, et utrij Cõiuij sit et spies 2a diuæ. Demũ sicut illa aptudo cõissima sit negaret rationem indeterminanate, et nullam determinate, ita utrij fratris cõij sit negaret diuisiem indeterminate, et nullam determinate, et inde qz ñ bẽ procedere argum.

Ob. 6o: utrij fratris cõis q cõij conuenit õi soli et semp nec utrij: go ẽ ppria illius. Rñ conuenire reduplicatiue q cõij, et raõẽ utrij Cõiuij, e qr reditũ cõis, ñ do specificatiue sumpra, ex raõẽ sui, qa hæc mõ et reperir in singulis, qæ ãõ ita conueniunt reduplicatiue, ñ sit ppriatates, qæ debent rebq specificatiue conuenire; et inde qz utrij fratris cõis ñ ẽ ppria utrij.

Ob. 7: bẽ pot eadm negaõ negare duas foras quarum una sit impossibilis, et altera possibilis: go et bẽ poterit utrij fratris cõij negare diuisiem in se, qæ diuisio ẽ impossibilis, et negare diuisiem in infinita qæ diuisio ẽ possibilis. Pbr ans 1o qa in gñe identicè eadm negaõ negat motum impossibilem in instanti, et possibilem in tempore. 2do qa eadm negaõ visus in catulo ante septimum diem negat visum impossibilem, et si post septimum diem ad hunc Catulus Caecutiat, negat visum possibilem. 3o qa eadem negaõ pni albi, quæ dari in lapide, negat simul prium, qd ẽ fã impossibilis lapidi, et albedinem,

qæ ē fīi possibilis ipsi lapidi. q. e.

R. n. ant. arg.; cuius primam probationem si distinguo; in prō cedente eadm negaō negat motum impossibilem in instanti, et possibilem in tempore specificatiue et quod identitatem motus, qui attendat ad possibilitatem eius motus, quo negat motum reduplicatiue q.tenus possibilem, et impossibilem includendo tempus et instans. n. q. ant. motus est, quod sit simul, et tempore et solo instanti, sé dua fōrē negata orō diversè, ac ḡ inde arcent ḡ duas negaōes. Ad secundam probationem, et negaōem motus in casibus sé ante sé post dicimus sé post semp. here eandem fōrm negatam specificatiue, negaō est, et priuaō eiusdm fōrē n. diuersificantur ext̄sīcē, ac inde ē eadm negaōem in utroque casu et pro diuisis fōrē negatæ sé extrinsecè diversè, et ideo requirunt duas negaōes.

Ad 3am probationem eiusdem ant. et pōe dari in prō albo unam rim negaōem, qæ neget indivisibiliter prium album et lapide, et et pōe dari in lapide duas negaōes, unam qæ neget lapidem eē prium, et aliam, quæ neget lapidi inhærere albedinem: et ex hoc nullum fit argum. 3a. nō.

Insti: ḡo et reduplicatiue unitas negabit divisionem in se, et in inferiora. R. n. illaōem, quia tales divisiones sé orō diversè, nec unitas fōrtis opponitur, nisi multiplicitati quatenus est, et sit unitas ex se.

Obj. 3: unitas uniuersalis ē illa quæ n. descendit ad inferiora; sed unitas formalis uniuersalis n. descendit ad inferiora: ḡo etc. R. unitatem formalem descendere ad inferiora eo mō, q.ua descendit, ac inde et illam committeri in orē statu, n. ē propria uniuersalis: unitas vero propria uniuersalis, quæ ē unitas precisionis nullo mō descendit ad inferiora

Hæreditariæ ¸ en̄ ꝑ divisionem naturæ in inferiora.

Inst: et unitas facti [illegible] hæreditarii ꝑ divisionem naturæ. Resp. dist. assumptum, ꝑ ordinem ꝑ adventum suæ formæ negatæ, cō 1ⁱᵒ, nego 2ⁱᵒ ꝑ distinctionem sub-ti, cuius forma generica, et ipsi communicari; ideo; sic enim et substantia nam communicari, et in na. com̄ [illegible], in singulis singulis. Ulterius: natura divina est indivisa in se et in ꝑsonis ꝑ unitatem formalem: ergo et natura humana est indivisa in se et in inferiora ꝑ unitatem formalem. Resp. neg. ans, quia natura divina est indivisa in se ꝑ unitatem formalem, et indivisa in ꝑsonis ꝑ aliam negationem.

Concluditur unitatem suam ꝑ[…]ionis suæ esse ꝑpriam unitatis

Relictis aliis unitatibus, ut propriæ non sit ꝑpria unitatis, nullum est dubium negari unitatem ꝑ[…]ionis adultæ, videat esse fals. ꝑ[…]ium à diviis, quod solum habet ꝑ unitatis [...]ionis. Quod dicit unitatis [...]ionis sola sit ꝑpria unitatis, probant qui negant unitatem [...]ionis esse formam constitutiva unitatis. quia ubicunque reperiri talis unitas, dari unitatem; solum enim reperitur in natura unitas extiva [...]iva à diviis, et hence [...] ut ꝑdicari de suis inferioribus: quæ est ꝑpria unitatis. Confirmatur 1ᵒ quia nulla alia assignabitur unitas ꝑpria naturæ unitatis, ut ex dictis constat: ergo etc. Confirmatur 2ᵒ, quia unitas [...]ionis habet adventum aptitudinem ut non dividatur in sua inferiora: ergo ea unitas est ꝑpria unitatis quæ excludit divisionem, illud quod divisum non potest habere aptitudinem ut dividatur; sed sola unitas [...]ionis excludit hanc divisionem in inferiora. ergo sola est ꝑpria naturæ unitatis.

Ob. 1ᵒ: unitas ꝑpria unitatis non reddere subiectum incommunicabile; sed unitas [...]ionis reddit naturam incommunicabilem, siquidem [...] [...]ionis non potest communicari in pluribus:

vero. Resp. dist. maior. unitas propria universalis non debet reddere naturam incommunicabilem actualiter, conc.; debet actualiter naturam, neg. i. non debet reddere naturam ita incommunicabilem ut nulla ratione possit communicari: debet non illud reddere actualiter incommunicabilem, quia debet reddere indivisum: et hoc habet unitas praecisionis, quae actualiter reddit naturam indivisam, et removet ab eo statu divisionem. non removet nisi actitudinalem communicationem quia non removet a natura aptitudinem; immo illam supponit quemadmodum privatio est. [illegible] per actualem praecisionem eadem ratione, quia est [illegible], et non est propria universalis: immo ideo unitas praecisionis ex se est propria universalis, quod debet committere naturam in eo statu in quo est universalis.

Ob. 2°: Si unitas praecisionis in natura communi est communis, vel singularis: non est communis, quia non habet materiam a qua abstrahat; non singularis, quia sicut nulla forma communis est propria rei singularis, ita nulla forma singularis debet esse propria rei communis. Resp. esse singularem; ratio enim cur forma communis non sit propria rei singularis est quia non potest conservare effectum formalem exercitum in subiecto singulari, nisi mediante forma singulari; forma vero singularis, quando est per illum, ut est unitas praecisionis, bene potest conservare effectum immediate in subiecto communi, illudque immediate afficere, ut patet in [illegible] abstrahente naturam, quae licet sit singularis, illam immediate afficit, et constituit reflexive [illegible].

Ob. 3°: in definitione universalis nulla fit mentio unitatis praecisionis; ergo non est propria universalis. Resp. neg. ant., quia fit mentio unitatis praecisionis vel per illam particulam aptum, quod natura non posset esse apta ut praedicetur de pluribus quin habeat unitatem praecisionis: vel fit mentio de illa per illam particulam, cuius loco alii ponunt particulam unum, quae [illegible] debet esse unum in alio.

in actiua, et unicum contrarium in iniustoria: non enim magis requirit ad illæ unicum, quam aliud: sic per istam partam ponitur, ex parte in actione utique faculty, et per se ponitur utique positivis, neque enim naria erat alia parta, ne ipso fieret longior, quam par erat.

Quæstio 3a

De assequende vitiis.

Egimus hactenus utiliter, in hac quæstione agendum de illius aptitude: cuius infra nobis dicendum quidem utique esse positivam, ideo ingredit.

An detur aliquis, et quis sit forma logica

Notandum 1o formam vel esse positivam, vel negativam: forma positiva vel est activa, ut illius, quæ producit suos actus; vel est passiva, ut materia, quæ recipit formas: forma negativa, quæ et dicitur logica dum logicis inservit ratione formæ, et consistit in repugnantia in subiecto ad aliquem actum, et positum actum, aut ad aliquam formam, et positam formam. Atque repugnantia, sic forma negativa aliquando fundatur in forma, aliquando positiva, aliquando non: imo et in illa, quod materia, illius enim, quæ est forma ad suos actus, habet et repugnantiam ad illos producendos, et similiter materia prima repugnantiam ad recipiendas formas: secundum terminus in mobile, quod habet formam positivam ad dualitatem, et nihil positive agetur sui destructionem: id ergo habet repugnantiam ut dividatur.

Notandum 2o formam negativam includere rationem formæ, sive quam inclinat ad actum; et includere et rationem negationis, sive quam removet suam formam negatam. Notandum 3o formam negatam esse negativam, vel esse iunctam cum aliis

vel n.: si ē iuncta ȝ suo aii, destruit poā
aii adueniente, ut pt in tabula, cuius n
cunia ut diuidat in duos palmos, qq de-
struit p diuisioem, ȝ q ē iuncta cunia ut di-
uidat in duos palmos, qæ cunia ē fā negata
n cuniē: si fā n cuniē n ē iuncta ȝ suo aii
n destruit illum poā, sē n cuniā, ut audi-
ti in Pru, cuius n cunia ad intelligendum pueniat
ȝ aii intelligendi; n eti aduenit ȝ aii intelligendi
cunia ad intelligendum. Aliq Contrarij.

Dico 1°. datur poā nega. Pr qa
datur poā negatiua, et poā nega nihil aliud
ē, qm poā negatiua; go etc. Confirmatur 1°
qa tabula hēt poam admixtioem; et hæc poā
tn ē positiua, ȝ nihil ad sui destructioem habeat
poam positiuam: go ē poā nega negatiua.
Confirmatur 2° qa possibilia hent poam adexisten-
dum, n positiuam, ȝ possibilia n sint qd positi-
uum actuale: go solum hēt poam negatiuam,
sē n cuniam adexistendum.

Dico 2°: poā nega sm se totam ē
negatiua. Pr qa poā nega nihil aliud ē qm
n cunia ad aliud, ad qm inclinat, et auersiua
fā, qm negat; et n cunia, et auersiua sit qd mere
negatiuum: go etc. Confirmatur qa poā positiua
talis ē sm se totam, et nihil includit negati-
uum: go similiter poā negatiua talis erit sm se
totam, et nihil includet positiuum.

Ob. 1° ȝa primam resolutioem: nul-
la res pot hēre duplicem caam specificantem; et
si daretur poā nega specificaretur a dupli ci cā: go n
datur. Pr mi qa respiceret suum aiim et suam
fmam negatam: go ab illis, ut ab duabus cīs specifi-
caretur

R. [illegible] in regiuendo maiorem, nulla res pot fieri duplicem tam spiritificantem adaeqtam, una ina-
daeqtam, neq maior: qm includit, qa alter res fieret duas entitates adaeqtas: sed n obstat, qa ex illo actu deget fieri unam entitatem adae-
qtam ut illam [illegible] [illegible], qae [illegible], et totum spirtificat.

Ob. 2° inclinare ad actum, et removere forum actum sit magis pio sanctificatione, ad si daretur pona loqa inclinaret ad actum oterny pona, et illum removeret oterny negao: go n datur talis pona loqa. R. pona loqa inclinare ad actum p se oterny pona, et removere tam negatam oterny talis negao. Insit pona loqa et quit respicit actum e negatiua; go negat ipsum actum. R. pg tam, qa et pona loqa quit respicit suum e negatiua, et tn n negat ipsum subdum. alii darett simul negao oliis e pona loqa, et pra negata ole eet subdum, in q e negao: sol ipsa negao negat formam cui opponitur, n opponitur actu pona loqa suo actui, sicut neq subdo, immo ad utrunq inclinat.

Ob. 3° aus pote loqe si positiua: qo imprimat pona negatiua ad illos, sicut imprimat pona positiua ad aliq negatiuos. R. pg tam: rao diuersa e, qa pona positiua quit suos aiq q realem influxum, et realem actionem, qe n pot terminari ad qo negatiuum, ut patet: pona eig negatiua n quit suos aiq q influxum realem, sd tra re dit subdum forma potens, se n repugnans ad actum; e sit remouendo reunionem inclinat ad actum, se a aiq q durat. ab eodm subdo, ing dari. ut re via il-
lius quit suos aiq, ad qs fit n reunionem. se a bali agente, ut aiq in tabula, qe q n reunionem fit pitany

473

diuidit ab artifice: et hoc mo apprehsio ut-
tij qm diximus ee poam logam, reddit eam po-
tentem ut diuidat ad entis rationis complexiui et incomplexiui
ipsius cognos conty.

Ob 4o pro secundam resolucem:
La rao poe qut abstrahit a positiua, et
negatiua n e negare. Da qa loga participat
rnoem com poe: qo includit aliqd, qd n e ne-
gatiuum. Et dixi mi, qa loga participat
radem com poe, ita ut talis rao in coi sit
uniuoca, nos enim, ita ut sit analoga, s domini:
ad positiuum cui, et negatiuum n tam uniuocaq
ut tenet coisima sentia. Unde adhuc in
illa rao coi et qd oio diuisim gris poe nega
tiua, et gris poe positiuae; qondeq rae illius
participatis nihil tam in poa loga, qd n sit ne-
gatiuum, nec in poa positiua, qd n sit posi
tiuum.

Res: poa in coi qut abstrahit a positi-
ua, et negatiua e indifferens ad utramq: qo poa
negatiua aliqd includit qd n sit negatiuum.
Et dato ante, hoc eodem, qa lt poa in coi sit indi-
ferens ad positiuam, et negatiuam, tn poa posi-
tiua nihil includit negatiuum: sic et lt poa in coi
sit indiferens, tn poa negatiua nihil includit
positiuum. Unde sicut ens in coi lt sit
indiferens ad substam, et accidens, substa nihil
includit n substantiale, et accidens nihil n acciden
tale; qa illa rao cois entis n e uniuoca: et
ita similiter in nostro casu, inq dicendi e poam
negatiuam sm rnoem poe inclinare adaum, et sm
rnoem differentialem remouere formam negatam.

Insti: qo poa loga

sin̄ generam rationem forte n̄ ē qd negativum. R. dist.
illationem; n̄ ē qd negativum formaliter, transeat; n̄
ē qd negativum identice, neg. illationem: nam ratio forte
[illegible], et negationis sunt distinguuntur per maiorem ex
[illegible] oppositum, quia ratio forte n̄ abstrahat [illegible]
a positiva, et negativa, unde ē qd in utroque [illegible]
ratio forte, et talis forte distinguantur sunt per expressionem
maiorem oppositum: sicut quia ratio entis n̄ abstrahit
univoce, et perfecte a substantia, et accidenti, in substantia,
et accidenti ratio entis sunt distinguuntur per maiorem
expressionem oppositum. Dixi - transeat - quia ēt
dici forte formam negationem sine ratione forte formaliter esse qd
negativum, quia adhuc gerit sicut ē n̄ [illegible], n̄ [illegible]
non formaliter ē negatio.

Ob. 3o saltem negatio in com̄ forte esse
genus ad negationem puram, et n̄ puram, i. ad nega-
tionem, quae sunt removet formam negatam, et ad nega-
tionem, quae et includat [illegible]; [illegible] ratio in-
clinandi, quia negatio n̄ pura addidit supra nega-
tionem puram ē extra rationem com̄ negationis, secundum
ē diversa per quam contrahitur negatio com̄ ad negationem
n̄ puram, sed formam negationem: quia sal. ista ratio contra-
ctiva n̄ ē qd negativum. R. neg. conseq., quia licet
ratio contractiva maneat extra rationem com̄, adhuc
n̄ ē qd negativum; aliter n̄ faceret per se ratione
com̄. Deinde quia ratio com̄ negativa n̄ forte contra-
hi per diversam negativam, sicut ratio com̄ positiva
n̄ forte contrahi per diversam negativam.

Hinc diversa forte formam se negationis n̄
purae ē negativa, licet n̄ includatur in ratione com̄ sicut
iuxta [illegible] sententiam licet diversa [illegible] et [illegible]
n̄ includantur in [illegible] in com̄, sunt negativa, adhuc
enim sufficit, qd taliter negat formam negatam, i.

negent finem in hoc ē in illo subto, quamvis ne-
gandi n̄ includit in genē suo, et ita sit vaĕ dici-
tur. qa eᵗ̃ quem ad eō in̄ ad finem legem, ē
negativa et manet ortus quem actus, ē negat
talitᵉ ac in illi tendo ad dium. Idem dicitur
in negatō sub eō, qa dividitur in negatem pro-
mitis dubliorū tentis, vel nū sit, et in negatem pro-
mitis adversitentis vel eō, qa illa vo vero dubitā-
tentis, et adversentis includitur in negatem incoī.

Art. IV. Dub.
Qd sit Appetitus Voluntatis

Cum ex dictis actus voluntatis dari appetitum nō eō, videre-
dum nō ē qd sit talis appetitus. Est in primis suppo-
nendum per eō sideramus quemvis tū integrale sive
vel quemvis totum actuale. Primo nō si-
mul volle vel nā huma quemvis includit veri forma-
litates, vi aut qd nō sufficienter i. quae ē quadam-tem
multiplicabile, et divisibile in partim partium eū:
Secundo nō. sunt ille quae sunt alii, et
velle, qa et illis per ablativis nesthā lignorum
sit.

Prima quaestio: appetendo actus quae ē tum
integrale parte ē eō lega, quam sit in-
varvō adeceam, et quando ē pluritas: Ita
S. ij. C. ē alii, qs seqi j. S. Liv. ligatur
pactum 3º disp. 3ª nº 173. Ratio qa aii pro ad
divisum ē negatiua, qd appetendo actus per ē
sū maior, qa nulla res hbt fenim ~~[illegible]~~
continuam ad sui destruccionem, et ideo per
subultū ut dividatur, et sic ut contineret ē
negativa. Ratio minor qa appetendo actus ē adeendi

inquiritbq multiplicationem, et divisionem: g.o est.

Ob 1. Scilicet quia negatio non ulli convenit adeundem in instantibus q.o [illegible] ulli non est [illegible] ... Et [illegible] quia vel [illegible] negatione non ulli [illegible] ... negatio [illegible] ... seipsam [illegible] ... q.o non [illegible] apprehendem [illegible] ... seipsam ... ipsa: q.e illi repugnat [illegible] ... non potest [illegible] ...

Et nam [illegible] negatione, esse aptam fundamentaliter tantum, quia est fundamentum [illegible], quod illi postea advenit, non vero esse per se ipsam formaliter aptam, quia si hoc haberet per se ipsam [illegible], ubicumque inveniretur non haberet semper potentiam apprehendem adeundem inquiritbq, quod est falsum: in qualibet individuo [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] individuo non est aptae ad eundem inquiritbq.

Ad quo tamen [illegible] respondeo, nam [illegible] aptae apprehendem [illegible] esse per se ipsam negationem ipsam, ... abstrahere ab [illegible]; [illegible] enim [illegible] [illegible] sua tota [illegible] [illegible] ... Neque ex hoc quod per se ipsam non sit [illegible] apta [illegible] quod non [illegible] esse [illegible] apta [illegible] apprehendem: nam [illegible] non est [illegible] [illegible] per se ipsum, [illegible] est [illegible] alterendinem: g.o similiter est.

Ob 2.o: [illegible] negatio fundatur in aliquo positivo, ... [illegible] ulli est negatio, et non fundatur in non: g.o fundatur in aliquo [illegible] positivo ulli. ... [illegible] sicut enim non [illegible] ad [illegible] divisionem fundatur in tabula, ita et non [illegible] ulli quae est ad divisionem fundatur in non. Neque ex hoc sequitur quod illam [illegible] in [illegible], nam non [illegible] tabulae ad divisionem facta divisione non [illegible]: g.o eodem modo in [illegible], [illegible] non [illegible] ulli [illegible] erit. [illegible] nam, quia nihil est negatio, et non non fundatur in aliquo positivo.

Ob 3.o: [illegible] [illegible], et [illegible] in eodem [illegible]; ... [illegible] ulli adeundem est positivus, ... in [illegible] ... inquiritbq: g.o est [illegible] [illegible] positiva